

Janusza Groszkowskiego

Dzielnice: Praga Północ

Osiedla: Nowa Praga

Atrybuty: Nazwy pamiątkowe Od polskich postaci historycznych

Rok utworzenia nazwy: 1991

Opis

prof. dr inż. **Janusz Groszkowski** (1898-1984) - pionier polskiej i światowej radiotechniki, wykładowca Lwowskiego Instytutu Politechnicznego, a od 1941 Państwowej Szkoły Technicznej. Był rodowitym warszawiakiem, absolwentem tutejszej politechniki oraz Oficerskiej Szkoły Łączności w Paryżu, jednym z najmłodszych profesorów nadzwyczajnych (1929) w dziejach polskiej nauki. Uczestnik ruchu oporu, jako żołnierz AK był doradcą naukowo-technicznym ds. łączności Delegatury Rządu na Kraj. Rozszyfrował system radiowego sterowania rakietami V1 i V2. Po wojnie wykładowca Politechniki Warszawskiej, prowadził badania, dzięki którym dobrze prosperowała Fabryka Kabli w Ożarowie Maz. Stworzył Instytut Radiotechniki i kierował nim, był współtwórcą, wiceprezesem i prezesem PAN-u. W latach 70 był bezpartyjnym posłem na sejm, wiceprzewodniczącym Rady Państwa. Od 1971 roku przewodniczył Ogólnopolskiemu Komitetowi Frontu Jedności Narodu, w 1976 roku zrezygnował jednak z tej funkcji i złożył mandat poselski na znak protestu wobec zapisu konstytucyjnego o wiodącej roli PZPR i sojuszu z ZSRR. Wydał ok. 300 publikacji (m.in. "Badanie odbiornika reakcyjnego", "Badanie przebiegów elektrostatycznych w lampie katodowej na modelu", "Bezwzględny pomiar i międzynarodowe porównywanie wzorców częstotliwości", "Ciśnienie graniczne głowicy jonizacyjnej z zewnętrznym kolektorem ekranowanym", "Generacja i stabilizacja częstotliwości", "Głowica jonizacyjna z modulatorem pracującym bez prądu elektronowego", "Lampy katodowe oraz ich zastosowanie w radiotechnice", "Magnetrony z wewnętrznym obwodem oscylacyjnym", "Metoda kompensacyjna kontroli stałości fali", "Nauka i jej rola w okresie 25-lecia Polski Ludowej", "O cieplnym współczynniku indukcyjności cewek", "O najkorzystniejszych warunkach pracy modulatora dławikowego", "Podstawy elektrycznej stabilizacji częstotliwości", "Podstawy obliczenia prostownika kenotronowego wysokiego napięcia", "Prostownik kenotronowy i jego eksploatacja", "Radiotechnika", "Różnicowy wskaźnik częstotliwości", "Stacja nadawcza radiotelegraficzna systemu E. F. W. Alexanderson'a", "Technika wysokiej próżni", "Urządzenia próżniowe", "Widmowy częstościomierz kwarcowy", "Wytwarzanie drgań elektrycznych", "Zadania i prace Państwowego Instytutu Telekomunikacyjnego", "Zagadnienia próżni w nauce, technice i przemyśle", "Zagadnienia wysokich próżni", "Zagadnienie stałości częstotliwości w radiotechnice", "Zmiany częstotliwości a zawartość harmonicznych w układach oscylacyjnych"), w tym wiele łącznie w 80 językach obcych, opatentował wiele wynalazków. Odznaczony został m.in. Złotym Krzyżem Orderu Virtuti Militari i Orderem Budowniczego Polski Ludowej. Przed wojną mieszkał w kamienicy przy ul. Grażyny 7, po wojnie przez wiele lat w domu przy ul. Nowowiejskiej 22. Zmarł w Warszawie.

Spoczywa:

Cmentarz Powązkowski, kwatera 100, rząd II, miejsce 12/13.

Upamiętnienia:

pl. Politechniki - skwer przed gmachem Wydziału Elektroniki Politechniki Warszawskiej - kamienny cokół z tablicą.

ul. Ratuszowa - przy wejściu do budynku Instytutu Tele-Radiotechnicznego - brązowe popiersie na granitowym cokole, odsłonięte w 1986 roku (autor - Janusz Pastwa).

Ciekawostki

Ulica biegnie przy Instytucie Tele-Radiotechnicznym.

Stan obecny:

Data nadania nazwy: 1991.03.21. Wcześniej (1960.05.05 - 1991.03.21) ulica nosiła imię Marii Wysłouchowej.
